

Как да намеря разрешение за финансовите ми проблеми?

Откъде да намеря пари да погася дълговете си и да съм финансово независим?

- Скъпо дете,

Искам да знаеш колко много те обичам и искам да си позволиш да приемеш любовта Ми, наистина. Гордея се с теб, гордея се с твоето величие, със светлината, която въобще не се измерва с това, което притежаваш в материално изражение. Твоята светлина не се измерва в пачки пари, нито в цифри от извлечения на банкови сметки, още по-малко във вещи.

- Да, вярвам, че е така...

- "Но"...? Какво ще е това, което ще кажеш, започващо с "Но"?

- Ще кажа, че отвсякъде съм притиснат от сметки, дългове, "тежа" на родителите си финансово, а и не само...

- "Притиснат"?! Наистина не знаеш какво е значението на тази дума, струва Ми се. Нямам и най-малка представа, какво е да си притиснат, да си в без-изход-ица, да останеш без нищо, сам - само със себе си. Аз многократно Съм ти спестявал подобни преживявания и Съм ти обещал, че винаги ще бъда до теб. Когато Сам Бог е с теб, ти би следвало да се забавляваш безгрижно, в спокойствие и красота. Да се наслаждаваш на живота и да си щастлив.

Вместо това, ти получаваш писмо, обаждане или научаваш новина за нещо предизвикателно и веднага забравяш Кой Си, Защо си Тук, изтриваш за секунди от съзнанието си цялата мъдрост, която си придобивал с години, наричаш Ме "лъжец" и "неудачник", и започваш да се оплакваш и да се паникьосваш.

- Никога не съм Те наричал така?

- Твърдиш, че никога не си Ме наричал лъжец и неудачник? Може би не с думи, но в мислите ти, потънали в съмнения, страхове, в сърцето ти - свито от тревога и недоверие. Въпреки че, десетки, стотици, дори ако Ме питаш - хиляди пъти, си Ме чувал да ти по/казвам, че

всичко е наред и не бива да се страхуваш; че Аз, Сам Бог Съм с теб, до теб, в теб; въпреки това - ти продължаваш да се страхуваш и да не Ми вярваш. Щом не Ми се доверяваш, Синко, значи Ме мислиш за лъжец. Щом не вярваш, че Бог ще намери решение на твоите земни проблеми, то ти Ме наричаш неудачник.

Колко пъти те оставих без пари? Без нито стотинка? Колко пъти те оставих напълно сам? Колко пъти те оставих гладен? Колко пъти те оставих на улицата, без покрив над главата? Колко пъти те оставих да спиш на земята, без топла завивка? Колко пъти те оставих въобще? ... ? Май, нито веднъж...

Е, още ли не Ми се доверяваш и се страхуваш, че някога, просто така, ще реша да си поиграя с теб и ще те из-оставя? Мислиш ли, че както хората "спират" да обичат, така и Аз някой ден ще спра да те обичам и ще те из-оставя?

За твое сведение, това е невъзможно. Във Вселена, в която няма невъзможни неща, има едно нещо, което наистина не е възможно - не е възможно да се отделиш от Бога, да бъдеш сам, изоставен, отлъчен, напълно забравен. Ако ти преживяваш подобно отхвърляне, Синко, то това е защото сам ти го избираш за себе си, а не Аз. Дори, когато не вярваш в Мен, мразиш Ме или Ме отричаш, дори тогава Аз Съм част от теб и ти от Мен. И така ще бъде. И така е.

Затова, Синко, изплачи сълзите на страха си, изкрещи гневно недоверието си, обиждай Ме и Ме отричай до последно. Но, когато се умориш от всичко това, а този момент все някога ще настъпи, тогава Синко, Аз отново ще бъда до теб, ще те прегърна, ще те помилвам утешително и ще направя така, че земните ти проблеми да изчезнат в миг. Позволи Ми, довери Ми се, повярвай и се забавлявай. Животът е прекрасен!

Смяташ ли, наистина, че в тази безкрайна Вселена има ограничение, което да ти попречи да имаш пари и да изчистиш дълговете си? Смяташ ли, че Рогът на изобилието е толкова малък, че не стигат пари за всички, не остават за теб? Или пък е толкова несъвършен, че парите се изливат само към определени хора, но не и за теб? Смяташ ли, че Всемогъщият Бог не може да намери пари, с които да ти помогне? Смяташ ли, че Бог, който е Любов и Светлина, за теб е само Тъмна и Студена сянка?

Стига, Синко! Стига си слушал страховете си! Изправи се срещу себе си и си позволи да бъдеш този, който наистина си! Позволи си да се наслаждаваш и да живееш достойно, като Герой, какъвто всъщност си, без да се поставяш зад решетките на страховете си. Най-страшното, което можеш да преживееш в човешката си форма е смъртта. И да, дори и нея ще пре-живееш и ще продължиш да бъдеш! Защото смъртта не е краят. Ти си началото и краят, Синко! Ти си вечна, безкрайна светлина и сила, носещи се навсякъде в безвремето. Ти си огромен. Ти си Бог. Ти си Аз. Позволи Ми и ще разреша проблемите ти и ще отнема тревогите ти. Не Ме питай как. Просто Вярвай! Обичам те и винаги ще те обичам!